

Hipocresia a Madrid

«Van obrir les gàbies dels monstres per aturar la independència i ara que els monstres campen per lliure comencen a veure'n els efectes col·laterals»

Unes amenaces postals i un debat interromput han transformat la campanya electoral de les eleccions madrilenyes en una tria definida pomposament com una lluita entre "democràcia i feixisme?". Sembla que hi ha *demòcrates* espanyols que descobreixen ara tàctiques i accions de la ultradreta (a Espanya tota la dreta és ultra) que els afecten personalment i atempten contra "la democràcia que nos dimos entre todos".

Els que ara clamen pels exabruptes dels líders dels partits neofranquistes són els mateixos que miraven cap a una altra banda quan autobusos sencers plens d'energúmens uniformats cridaven *¡a por ellos!*. La repressió i l'estat d'excepció implantat d'aleshores ençà a Catalunya no anava amb ells.

Quan els atacs i provocacions tenien per missió mantenir la sacrosanta unitat de la pàtria, eren ignorats *-me pilla lejos-* o fins i tot mirats amb simpatia, fins al punt de compartir manifestacions i fer-se fotos festives amb els mateixos que ara blasmen perquè han descobert que són feixistes i antidemocràtics. Ara que van a per ells, s'esquincen les vestidures. No han llegit mai el poema del pastor luterà Martin Niemöller: "Quan els nazis vingueren??".

La fractura que es viu a Madrid i les esquerdes del sistema són el preu que Espanya ha de pagar per haver sacrificat elements clau de la democràcia com la separació de poders i per utilitzar la repressió política i la manipulació mediàtica per evitar l'autodeterminació de Catalunya. Aleshores es van obrir les gàbies dels monstres per aturar la independència i ara que els monstres campen per lliure comencen a veure'n els efectes col·laterals. Exclamar-se ara, quan abans ho van admetre per acció o omissió és un acte d'hipocresia flagrant.